

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Færøernes Lagting af 15. April 1854.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4624).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—17 (se Tillæg C. Sp. 2129) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om offentligt Tilskud til Læge- og Sygebefordringskasser paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4649).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 2141) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Afstaaelse af Grund til Kirker og Kirkegaarde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4649).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 2199) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at de nu behandlede 4 færøske Lovforslag med Tingets Samtykke vil komme til tredie Behandling i et senere Møde i Dag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4722).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rasmus Hansen): Naar man ser paa den Stilling, som Staten hidtil har taget overfor Husdyravlen her i Danmark, er der en Ting, der viser sig ret klart og tydeligt, nemlig at Staten for mange Aar siden har forstaaet og erkendt, at her var en stor Opgave, der maatte tages op og støttes; og Staten har ogsaa været klar over, at det, det gjaldt om, var, at Interessen kunde blive vakt, saa at den blev større og større, navnlig i Retning af, at man fik Forstaaelse af, hvor betydningsfuldt og vigtigt det var, at de gode Dyr baade af Hankøn og af Hunkøn blev bevaret og benyttet til Avl. Nu er Udviklingen her i Danmark i de sidste 40—50 Aar gaaet den Vej, at Husdyravlen og Husdyrbrugets Betydning er blevet større og større Aar for Aar, og Følgen af den Udvikling maatte selvfølgelig blive den, at Statens Støtte ogsaa blev større; og som bekendt er det ogsaa